

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.73/2014/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év június hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálati tekintély megsértésének vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. június 06. napján kihirdetett KB.I.63/2013/10. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott próbára bocsátást megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. június 6. napján kihirdetett Kb.I.63/2013/10. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki szolgálati tekintély megsértésének vétségében, ezért egy évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat 20.000,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül mindketten fellebbezést jelentettek be felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.727/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes, írásbeli indokolását, melyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállás megalapozatlan, részben hiányos, részben iratellenes. Hiányos, mert nem tartalmazza a tényállás azokat a lényeges körülményeket, amelyek közvetlen hatással vannak a vádbeli cselekménnyel érintett személyek érdekeltiségére, ezáltal szavahihetőségük megítélésére. Iratellenes továbbá azért, mert az ítélet indokolása azt a megállapítást tartalmazza, hogy a bizonyítási eljárás nem volt alkalmas arra, hogy az egyedüli terhelő tanú szavahihetőségét megkérdőjelezze. Így a megalapozatlanság körében a tényállás hiányosságaként sorolta fel azt, hogy az eligazítást követően a vádlott azonnal kihallgatást kért a bűnügyi igazgatótól, ahol olyan tartalmú jelentést tett, amely miatt ... ellen katonai büntetőeljárás indult. Szintén ilyen módon hivatkozott arra, hogy a sértett nem az állítólagos bűncselekmény elkövetése után, hanem csak másnap délután tett jelentést a sérelmére elkövetett cselekményről. A védői álláspont szerint **sértettet** az állítólagos bűncselekmény bejelentésekor az a szándék vezethette, hogy a vádlotti feljelentés miatt annak hitelét rombolják, továbbá nem nyert kellően bizonyítást, hogy a vádlott részéről a sértetthez címezve elhangzott - e egyáltalán sértő kijelentés. A védői érvelése szerint azonban az elsőfokú ítélet tényállásának megalapozatlansága a helyes ténybeli következtetés levonásával korrigálható, eltérő tényállás állapítható meg, és annak alapján a vádlott felmentésére van lehetőség.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban kifejtettekkel együtt fenntartotta, illetve azon másodlagos indítvánnyal egészítette ki, hogy amennyiben elsődleges indítványa nem vezet eredményre, úgy enyhébb kényszerintézkedés, megrovás alkalmazása is elegendő védencével szemben.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a lelkiismerete tiszta, nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott tagadásával szemben a **sértett** vallomása alapján állapította meg. Az ügyben a katonai tanács részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottat és a sértettet, akik csak ketten tartózkodtak a sértő kijelentés megtételekor az irodában. Tanúként hallgatta ki **tanú2-t**, aki jelen volt az irodában a vádlott és a sértett találkozásakor, azonban a kettőjük között meglévő feszültséget észlelve kiment onnan, így magát a sértő kijelentést nem hallotta. Kihallgatásra került még **tanú1** tanú, akinek a vallomását, legalábbis a vallomása egy részét cáfolta a szintén tanúként kihallgatott **tanú3** vallomása. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást elsődlegesen a vádlott és a sértett viszonya, valamint a közöttük kialakult helyzet alapján elemezte. Helyesen utalt arra, hogy a két rendőrtiszt között korábban egy kiegyensúlyozott, jó viszony volt, viszont a vezénylésről való tudomásszerzést követően a vádlott rendkívül feszült lett, orvost is kellett hívni hozzá. Haragudott a sértettre, és ennek még **tanú2** jelenlétében is hangot adott. Logikusan következtetett tehát a törvényszék katonai tanácsa, és nem tévedett, amikor a sértett vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal közepétől az 5. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus magyarázatát adta annak, hogy miért a sértetti vallomást fogadta el. Megállapítható továbbá az is, hogy a védő által hivatkozott körülményeket így azt, hogy **tanú1** vallomásának bizonyos részét az egyéb bizonyítékok cáfolták vagy, hogy a sértett részéről kisebb nem érdemi eltérések voltak abban a tekintetben, hogy milyen sértő kifejezések hangzottak el a sérelmére, az elsőfokú bíróság észlelte, és megfelelő indokát adta annak, hogy az egyéb bizonyítékokkal, illetve a bizonyított tényekkel szemben ezeknek a körülményeknek miért nem tulajdonított döntő jelentőséget. A vádlott és a sértett viszonyát elemezve, helyesen zárta ki továbbá azt a lehetőséget, hogy a sértetti bejelentés a **tanú1** elleni vádlotti bejelentés miatt, kifejezetten az ő lejárására irányult.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének

a bizonyítékok újra értékelésére, a tényállás felül mérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a törvényszék katonai tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét az 1978. évi IV. tv. szerinti Btk. 356.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző szolgálati tekintély megsértésének vétségében állapította meg.

Ezt a bűncselekményt az követi el, aki az előjáró, a szolgálatát teljesítő feljebbvaló őr, vagy más szolgálati közeg tekintélyét más előtt, vagy feltűnően durván megsérti. A történeti tényállásban foglaltak szerint a vádlott nem más előtt, hanem négyszemközt, de feltűnően durván, a „mocskos, személtáda” kifejezés használatával, a ... osztály kiemelt főelőadójaként, előjárója, a ... osztály osztályvezető helyettese tekintélyét megsértette. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor - a Btk. 2.§-a alapján - az elkövetés idején hatályos Btk.-t alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az adott bűncselekményt mind az elkövetés, mind az elbírálás idején hatályos büntető törvény büntetni rendeli, illetve mindkettő azonos büntetést fűz hozzá.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, és helyesen döntött, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a hibátlan életvezetésű, a szolgálatot az átlagnál jobb szinten teljesítő vádlott esetében elegendő büntetés helyett intézkedés alkalmazása is. Az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő körülmények köréből azonban a másodfokú bíróság nagyobb jelentőséget tulajdonít annak, hogy a vádlotti cselekmény elkövetésére felfokozott idegállapotban, rosszulletet és orvosi ellátást követően került sor, így magatartása túlnyomórészt ezen állapotára vezethető vissza. Ezért a másodfokú bíróság, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott próbára bocsátást megrovás intézkedésre enyhítette a Btk.71.§-ban írt rendelkezés alkalmazásával. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottal szemben rosszállását fejezi ki, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanács utólag döntött olyan bűnügyi költség kifizetéséről, amely az elsőfokú eljárásban merült fel, de amelyről az ítélet rendelkezést nem tartalmaz. Figyelemmel azonban arra, hogy az ezen összegre vonatkozó végzés tekintetében annak kézbesítése megtörténtéről adatok nem állnak rendelkezésre, ezért a másodfokú bíróság nem tudott dönteni ennek viseléséről, azt az elsőfokú bíróság különleges eljárás keretében teheti meg.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. június 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. június 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke